

GIẾT TRẺ EM VÀ PHỤ NỮ TRƯỚC RỒI ĐẾN CHÚNG TÔI

... Gia đình Công Giáo họ Triệu lập nên làng Bắc Vương Tử, huyện Thâm Châu, tỉnh Hà Bắc, Trung Quốc. **Trong dòng tộc nổi bật ông Gioan Baotixita Triệu Minh Hy.** Ông Hy rất Đạo đức siêng năng lần hạt Mân Côi và đọc Sách Thánh. Ông sẵn sàng rao giảng Đức Chúa GIÊSU KITÔ cho người không Công Giáo.

Tháng 6 năm 1900 là thời kỳ bọn giặc Quyền Phỉ bắt Đạo dữ dội nhất tại Trung Hoa. Nhiều làng Công Giáo bị tàn phá và các tín hữu Công Giáo bị giết chết. Làng Bắc Vương Tử chuẩn bị chịu chung số phận. Hai Linh Mục đến giải tội và cử hành Thánh Lễ. Hai vị nói thật cho bọn Đạo biết rõ tình hình và khuyên mọi người anh dũng làm chứng cho Đức Tin Công Giáo.

Ngày 24-6-1900 bọn giặc tràn vào làng nhưng các tín hữu Công Giáo đã bỏ trốn hết. Họ nổi lửa thiêu rụi các căn nhà rồi chạy đuổi theo các tín hữu. Một số lớn nhanh chân thoát khỏi chỉ còn nhóm đàn bà và trẻ em

vì quá mệt và đuối sức nên dừng lại dọc đường. Hai anh em họ Triệu ở lại với họ. Hai vị không thể chạy trốn và bỏ rơi phụ nữ cùng trẻ em yếu đuối. Hơn nữa, hai vị muốn giúp họ kiên vững trung thành với Đạo Công Giáo để cùng tiến về Thiên Đàng, quê hương vĩnh cửu. Như vậy các vị hợp thành nhóm 18 tín hữu gồm hai anh em Triệu Minh Hy 56 tuổi và Triệu Minh Thắm 62 tuổi cùng 16 phụ nữ và trẻ em.

Khi bọn lính đuổi kịp các vị, họ hùng hổ bảo mọi người phải chối Đạo. Nhưng tất cả đồng thanh trả lời:

- Chúng tôi muốn lên Trời!

Hai anh em họ Triệu nói:

- Nếu các ông nhất định giết, xin giết trẻ em và phụ nữ trước, sau đó đến chúng tôi.

Lời xin được bọn giặc chấp thuận. Quang cảnh thật cảm động. Nhiều vị Tử Đạo mở to mắt nhìn thẳng các tên lính khát máu. Hai anh em họ Triệu bị giết sau cùng.

... **Luxia Vương Thành 18 tuổi, Maria Phạm Khôn 16 tuổi, Maria Tề Ngọc 15 tuổi và Maria Trịnh Tự 11 tuổi là 4 thanh thiếu nữ thuộc cô nhi viện Vương-Gia-La, huyện Kinh Châu, Trung Quốc.** Cô nhi viện sống dưới sự bảo trợ của Hội Nhi Đồng Truyền Giáo và dưới sự coi sóc của một Linh Mục Thừa Sai dòng Tên.

Ngày 24-6-1900, bọn giặc Quyền Phỉ đến đốt phá nhà thờ và giết chết tín hữu Công Giáo nào họ bắt được. Một số đông thoát khỏi, kể cả bà giám đốc cô nhi viện. Các cô nhi được phân từng nhóm nhỏ để chạy trốn. Bọn lính chỉ bắt được 4 thanh thiếu nữ. Họ không giết ngay nhưng đem về trụ sở.

Viên chỉ huy bọn giặc bỗng xiêu lòng trước vẻ đẹp khả ái của Luxia Vương Thành 18 tuổi. Ông nghĩ đến chuyện chinh phục cô và cưới làm vợ. Ông giao tất cả 4 người cho bà Dì của ông chăm sóc.

Bà vui vẻ nhận lời và khuyên các cô hãy từ bỏ Đạo Công Giáo là Đạo nguy hiểm cho mạng sống. Các bà ngoại giáo khác cũng hòa nhau dụ dỗ 4 cô gái hãy bỏ Đạo. Họ chỉ lập đi lập lại một điều nghe đến điếc hai lỗ tai! Cô Luxia Vương Thành mạnh dạn lên tiếng trả lời thay cho 3 cô nhi nhỏ tuổi hơn:

- Cháu không bao giờ bỏ Đạo. Bởi vì, bỏ Đạo tức là vong ân với THIÊN CHÚA với Cha Linh Hưởng cũng như với các bà giáo có công dạy dỗ cháu. Vì tình yêu đối với THIÊN CHÚA và đối với các ân nhân, cháu sẽ không bao giờ bỏ Đạo!

Một toán lính sinh lòng ghen ghét với viên chỉ huy. Họ nói:

- Chúng ta không có quyền giữ nuôi người Công Giáo, lại càng không có quyền cưới họ làm vợ!

Dân chúng trong làng nghe vậy liền sợ hãi. Họ giao nộp 4 thanh thiếu nữ cho bọn lính để họ đem về làng cũ của các cô là Vương Gia La. Trên đường đi, 3 cô nhi nhỏ tuổi khóc vì sợ, nhưng cô Luxia Vương Thành trấn an:

- Các em đừng sợ! Hãy dâng mọi hy sinh và mạng sống cho THIÊN CHÚA. Chỉ còn ít lâu nữa chúng ta về Thiên Đàng.

Nghe vậy bọn lính nhạo cười và nói lời đe dọa dữ dằn, thô tục. Cô Luxia nghiêm mặt nói:

- Bây giờ các ông giết tôi, nhưng có một ngày, các ông sẽ bị THIÊN CHÚA Toàn Năng luận phạt và khi đó, đau khổ của các ông sẽ gấp trăm ngàn lần đau khổ chúng tôi phải chịu ngày hôm nay.

Từ đó, 3 cô nhi nhỏ tuổi không còn sợ hãi. Sau này chính một tên lính trong nhóm làm chứng về lòng dũng cảm, tươi vui và đạo đức của 4 thanh thiếu nữ trước khi chết. Cả bốn không ngừng đọc kinh cầu nguyện cho đến khi bị bọn lính hăng máu giết chết.

... "Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay ai hiền lành vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp. Phúc thay ai sầu khổ, vì họ sẽ được THIÊN CHÚA ủi an. Phúc thay ai khao khát nên người công chính, vì họ sẽ được THIÊN CHÚA cho thỏa lòng. Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được THIÊN CHÚA xót thương. Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy THIÊN CHÚA. Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con THIÊN CHÚA. Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc thay anh chị em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa. Anh chị em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh chị em ở trên Trời thật lớn lao" (Matthêu 5, 5-12).

(Celestino Testore, S.I., "Sangue e Palme e Corone sul Fiume Giallo", Curia Generalizia della Compagnia di Gesù, 1955)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt